

1. januar

GODT NYTT ÅR

*For jeg vet de tanker jeg tenker om dere, sier Herren. Det er fredstanke-
ker og ikke tanker til ulykke. Jeg vil gi dere fremtid og håp. (Jer 29,11)*

Ved starten av et nytt år er det naturlig med en stopp til ettertanke. Hvordan var fjoråret? Hva har jeg lært? Hva bør gjøres annerledes? Så ser en fremover og spør: Hva venter jeg meg av dette året? Hva med vår febersyke jord? Blir det krig? Vil terrorfrykten lukke alle åpne dører og frie rom?

Noen har forventninger til året. Et barn ventes, et bryllup forberedes. Spennende prosjekter er på gang.

Vi står midt mellom fortid og fremtid. Noen med forventning, andre med uro.

Ei jente fikk spørsmålet: «Hva er angst?» Hun svarte: «Morgendagen.»

Ja, for noen er morgendagen vanskelig. De opplever så mye vondt, så mange bekymringer.

Jeg er så glad for at det er én som kjenner morgendagen din og min. En som kjenner fremtiden. Jeg vet også at hans vilje er god for menneskene. Han kan føre oss ut av uføret når vi overlater oss i hans hånd. Han kan åpne veier som er stengte, og ikke minst, han gir en glede som ingen kan ta fra oss. Jesus er midt i vår verden. Han forstår alle språk. Der er ingen grenser for hans tilgjengelighet. Natt som dag kan du komme til ham. Ingen problemer er for små og ingen for store til å komme til ham med.

Han har en nyttårshilsen til oss:

Jesus er ikke uoppnåelig for noen. Han kommer til oss i sitt ord. Ta imot og erfar at Herren er god.

Bønn:

Jeg legger det nye året i dine hender, kjære far.

2. januar

HVERDAGSLYKKE

Forkynn fra dag til dag hans frelse! (Sal 96,2)

Den rettferdige gleder seg i Herren og tar sin tilflukt til ham. Alle de oppriktige av hjertet priser seg lykkelige (Sal 64,11).

Jula varer helt til påske, sies det. Og det er noe sant i det, for julebudskapet varer hele året. Budskapet om Han som er en «glede for alt folket», gjelder hver dag.

Jesus kaster glans over alle hverdager og festdager. Selv om året består av flest hverdager, så blir det hverdagslykke når Jesus er din og du er hans.

For en vanlig arbeidstaker har hverdagene den samme rutinen. Frokost, ut på arbeid, hjem til middag, diverse fritidssysler, tv, kvelds og natt. Noen har en annen døgnrytme på grunn av skiftarbeid eller småbarn, eller de er pensjonister eller uføre og kan legge en mer uavhengig plan for dagen. Men vi liker å ha en rytme i hverdagen vår, det ligger til menneskenaturen.

Min hverdag er sjelden slik som skissert over. Men én rutine er fast: Etter frokost er det bibel, andaktsbok og bønn. Jeg skylder både meg selv og mine bønnebarn den stunden. Å slippe himmelen inn på kjøkkenet gjennom den åpne Bibelen med ansiktet vendt mot frelseren og skaperen vår, er utrolig godt.

Det er som en dose med styrkedrikk. Jeg inntar verdens beste vitaminer. Det hjelper mot stress, søvnløshet, depresjon og bekymring. Det styrker benbygningen, den åndelige benbygningen. Stegene på livsveien blir lettere og stødigere. Det er også godt for synet. Jeg ser ikke bare meg selv og mitt, Jesus viser meg de andre. Dem som trenger bønnehjelp, omsorg, frelse. Ja, han viser meg inn i sitt skattkammer der det er tilgivelse for alle synder. Der det er fred og glede. Han møter meg med fortrolighet og deler sine gaver.

Jeg kjenner mange som har denne åpne himmelen over sin frokost og sin hverdag. Alle disse har stor betydning for dem de

ber for. De betyr mye for misjonen, og for Guds rikes fremgang i inn og utland.

Skovgård Petersen sa: Ingenting er så rikt som en ganske alminnelig hverdag. Den er rik, fordi vi lever sammen med bønnens rike Gud.

Bønn:

Kjære Jesus, jeg vil juble av glede over din godhet, for du har sett min nød, du kjenner min trengsel. (Sal 31,8)

3. januar

NOE GODT SKAL HENDE

Da han hørte at det var Jesus fra Nasaret, begynte han å rope: Jesus, du Davids sønn, miskunn deg over meg! Jesus tok så til orde og sa til ham: Hva vil du jeg skal gjøre for deg? Den blinde sa til ham: Rabbuni, at jeg må få synet igjen. (Mark 10,47 og 51)

En sangtekst sier det slik:

Noe godt skal hende med deg nå i dag

Jesus fra Nasaret passerer din veg.

Den blinde Bartimeus, som livnærte seg ved tigging, fikk høre at Jesus gikk forbi. Han ropte høyt om hjelp. Og der, foran Jesus, fikk han synet.

Det første han så da han åpnet øynene, var Jesu milde og kjærlige blikk. Alt ble nytt.

Vi leser også om tolleren Sakkeus. Liten av vekst, kjemperik og med tvilsom arbeidsmoral. Han klatret opp i et morbærtre for å se Jesus gå forbi. Forandringen kom med Jesus. Det han ikke visste, var at Jesus også lengtet etter ham.

Jesus stoppet opp på veien og ropte: *Sakkeus, kom ned! For i dag må jeg bli i ditt hus* (Luk 19,5). Sakkeus tok imot ham med glede,

og alt ble nytt. Den gjerrige rikingen ble forvandlet til en gavmild og omsorgsfull person.

Noe godt kan hende også nå, for Jesus lever, og han passerer din vei når du leser dette. Jeg vet ikke hvilke planer Jesus har med deg, men jeg vet av egen erfaring at de er gode. Dersom du er redd for store forandringer, så er det ikke så sikkert at de skjer. Den største forandringen i livet til den som åpner for Jesus, skjer på innsiden. Han kommer med en fred og tilfredshet som ingen materielle ting kan gi. Ikke minst får du en trygghet for døden. Du vet fra nå av at om du lever eller dør, så hører du Herren til. Bare det er nok til ikke å la Jesus passere, men la ham stanse og bli i ditt hjertes hus.

Da blir det hverdagsglede.

Bønn:

Skap et rent hjerte i meg, Gud, gi meg en ny og stø ånd! (Sal 51,12)

4. januar

GLEDENS GUD KALLER PÅ OSS

Den Allmektige, Gud Herren, taler og kaller på jorden fra solens oppgang til dens nedgang. (Sal 50,1)

Det var en mann som hadde søkt Gud i lang tid. Men han følte ikke at Gud ville ha kontakt med ham.

En dag skulle han reise med toget til Oslo. Han kjøpte billett og satte seg i kupeen. Billettøren kom og sjekket billetten hans. Alt var i orden. Men billettøren kom to ganger tilbake for å sjekke billetten. Mannen ble litt usikker, og spurte om det var noe galt med billetten. «Nei», svarte konduktøren, «men jeg kommer for å fortelle deg at du er ettersøkt.» «Hæ? Er jeg ettersøkt?» «Ja, men ikke av politiet. Du er ettersøkt av Gud!» Så fortalte konduktøren at han var en kristen, og at hadde blitt så minnet om å si dette til ham, men motet hadde sviktet hver gang.

Dette ble et stort bønnesvar for ham som i lang tid hadde lengtet etter fred og frelse. Han tok imot Jesus med glede i sitt hjerte.

Siden fikk han selv oppleve at Jesus ledet ham til å redde en som ville hoppe ut fra en bro. Han ble minnet om å gå til den broen midt på natten. Først tenkte han at det var noe tull. Men han fikk ikke fred. Da han kom til broen, fikk han hindret tragedien, og enda et menneske opplevde å se Jesu kjærlighet.

Det er hverdagslykke å få snakke med Ham som elsker alle mennesker, og som vil fylle oss med kjærlighet og fred i hverdagen. Det er stort når han minner oss om å hjelpe mennesker. Og det er stort for dem som opplever at Han kaller så konkret på dem.

Jesus lengter etter deg også, du som leser dette og ikke er sikker på om du er et Guds barn.

Du kan be denne bønnen:

Kjære Jesus Jeg tror på deg. Jeg tar imot deg. Takk at da er jeg ditt barn!

5. januar

GLEDENS GUD KALLER TIL TJENESTE

Så er vi da sendebud i Kristi sted, som om Gud selv formaner ved oss. Vi ber i Kristi sted: La dere forlike med Gud! (2 Kor 5,20)

Boken om Afrika-misjonær Malla Mo er sterk og gripende lesning. Den gir oss et innblikk i en stor tjeneste ved et lite menneske fra Hafslo i Sogn. Vi leser om både hennes gode og mindre gode sider.

Som ungdom reiste Malla til Amerika sammen med sin yngre søster. Der gikk hun i kirken til vekkelsespredikanten Dwight L. Moody (1837–1899) i Chicago. En kveld skjedde det som skulle forandre hennes liv. Moody sa at de som ville bli frelst, kunne stoppe igjen, mens de andre måtte gå ut på gatene og vitne.

Malla ble stående litt usikker ved døren, hun hadde jo aldri

prøvd å gå ut på gatene og fortelle om troen sin før. Da sto med ett Moody foran henne og spurte om hun ville bli frelst. Hun svarte nølende at hun var en kristen, og han dyttet henne lett på skulderen og spurte hvorfor hun ikke var ute og vitnet om sin frelser.

Malla sprang nesten gråtende rundt i gatene og lette etter noen å vitne for. Da hun fikk se to menn sitte inne på en pub, tok hun mot til seg, gikk inn i lokalet og styrte rett bort til bordet: «Er dere frelst?» Den ene av mennene lyttet til henne og tok ordene på alvor. For ham ble dette møtet en ny start i livet.

Siden den gangen ble det å gripe anledningen Mallas varemerke. Hun lot det ikke gå en eneste dag uten at hun vitnet om frelsen. Et av hennes mest brukte spørsmål var: «Er du frelst?» Hun ble kalt «Afrikas lys».

Dersom du er frelst, har Herren bruk for deg til å vise andre hvem han er.

Bønn:

Leg meg, Herre, så blir jeg lagt! Frels meg, så blir jeg frelst! For du er min lovsang. (Jer 17,14)

6. januar

GLEDENS GUD SVARER BØNN

Hittil har dere ikke bedt om noe i mitt navn. Be, og dere skal få, for at deres glede kan være fullkommen. (Joh 16,24)

Corrie ten Boom er kjent fra boken og filmen *Skjulestedet*, en spennende historie om hvordan hun og familien opplevde andre verdenskrig.

Familien bodde i Nederland og hjalp jøder i skjul for Gestapos herjinger. Men til slutt ble de oppdaget og sendt i konsentrasjonsleir. Corrie hadde en sterk tro på Gud, selv under umenneskelige forhold i leiren. Troen tok ikke skade under de harde forholdene,

snarere tvert imot. Hun har sagt: «Vil du arbeide *for* Herren, skal du danne en komité. Vil du arbeide *med* Herren, skal du danne en bønnegruppe.»

Ingenting kan erstatte bønn. Når du ber, snakker du med ham som gir råd i alle ting og har all makt. Han har alltid en plan, han ser alltid veien videre og han vet hvilke planer han har med oss.

«Gud bruker vår bønn til å åpne for sitt verk i verden», sa en engelsk pastor. Det ser vi når vi leser Bibelen og registrerer i historien hvordan Guds rike bredte seg utover. Etter Jesu oppstandelse fikk disiplene beskjed om å være i Jerusalem inntil Ånden kom, slik som han hadde lovet dem. Og de var samlet i bønn i flere dager.

Pinseilden kom i et bønnemøte i «den øvre salen» i Jerusalem. Slik startet det hele. Folk stimlet sammen, og Peter tok ordet. Han holdt en tale som førte til at 3000 sjeler ble frelst. Det skjedde etter Guds plan og etter inderlig bønn. Da de ba, kom Den hellige ånd.

Da Peter sto frem og talte Guds ord, stadfestet Guds ånd budskapet på en slik måte at det stakk i hjertet på tilhørerne. De angret sine synder og overga seg til Jesus. Slik har evangeliet gått sin seiersgang ut i verden, helt til vårt eget land.

Bønn:

Når jeg roper, da svar meg, du min rettferds Gud! I nøden fant du en utvei for meg. Vær meg nådig, og hør min bønn! (Sal 4,2)

7. januar

BØNNESVARET ER PÅ VEI TIL DEG

Og hva som helst dere ber om i mitt navn, det skal jeg gjøre, for at Faderen skal bli herliggjort i Sønnen. (Joh 14,13)

Skal Guds rike vokse, må Guds folk be om det. Bønn var viktig for Jesus. Derfor er det viktig for oss også. A. Gesswein, verdensevan-

gelist Billy Grahams bønneleder, har sagt: «Bønn er evangelisering, for gjennom bønn beveger vi hjertene mot Gud.»

Mange kan bekrefte at de kjente kallet til frelse nettopp fordi venner og familie ba for dem.

Jeg leste en sterk historie om en kvinnes bønner. Hun ble syk og fikk beskjed fra legen om at hun ville bli sengeliggende resten av livet. Hun gjorde det beste ut av sykdommen og tok på seg oppgaven med å be for sin menighet i London. Dette tok bort noe av brodden ved sykdommen, syntes hun

En dag leste hun en av Dwight L. Moodys taler i en avis fra Chicago. Den grep henne slik at hun begynte å be om at Gud måtte sende denne vekkelsesforkynneren til hennes kirke i London. Dette ba hun om i nesten to år. En dag kom søsteren hennes fra et møte i kirken og fortalte at en som het Moody hadde holdt talen. Da ba den syke om å få være alene resten av dagen, og hun fastet og ba om at vekkelsen måtte komme. Bønnesvaret kom. Moody talte i kirken deres i ti dager, og fire hundre mennesker overga seg til Gud.

Erling Ruud har sagt noe fint: «I forbønnen får vi de største og rikeste opplevelser med Gud. Der lærer vi å glemme oss selv. Den minste kan få utrette den største gjerning når han blir en forbeder. Forbederne er misjonens hjerte og Guds rikssaks hjerteslag.»

Et hjertesukk fra meg: Før var det alltid bønnemøter på kne i møtene. Og det var også faste bønnemøter i bygdene der vi kom. Be om ny vekkelse over landet! Våre nye landsmenn må også få møte Jesus.

Bønn:

Mitt hjertes ønske og min bønn til Gud for dem er at de må bli frelst.
(Rom 10,1)